

Izdod Mētrienas pagasta pārvalde
2011. gada novembra avīze Nr. 158

Saņem Madonas novada pašvaldības apbalvojumus

MĒS LEPOJAMIES

27. oktobra Madonas novada pašvaldības domes sēdē deputāti apstiprināja to novada iedzīvotāju sarakstu, kuri svētku pasākumu laikā saņēms Madonas novada pašvaldības apbalvojumus. Apbalvojumus saņēma četrdesmit novada iedzīvotāji, tai skaitā četri no Mētrienas pagasta.

Atzinību saņēma Mētrienas pagasta sporta darba organizatore Līga Pastare par ieguldījumu Madonas novada Mētrienas pagasta sporta dzīves organizēšanā un attīstībā, Mētrienas pagasta feldšerpunkta vadītāja Irēna Elksnīte par nesavtīgu un atbildīgu darbu Mētrienas pagasta iedzīvotāju labā, Mētrienas sieviešu kora „Jūsma” bijusī kordinģente Baiba Āboliņa-Smirnova par ieguldījumu Madonas novada Mētrienas pagasta sabiedriskās dzīves aktivitātes uzturēšanā un bijusī Mētrienas pamatskolas direktore Melita Grudule par ilggadēju un atbildīgu darbu Madonas novada Mētrienas pamatskolas direktores amatā. Melita Grudule saņēma arī LIZDA Atzinības rakstu, ko pasniedza Latvijas Izglītības un zinātnes darbinieku arodbiedrības Madonas starpnovadu arodbiedrības priekšsēdētāja Baiba Caune.

Pateicības pasniedza Madonas novada domes izpilddirektors Āris Vilšķērsts.

S. Stulpiņa
M. Grudules un M. Macijevska foto

Melita Grudule un Līga Pastare.

Irēna Elksnīte.

Kad visi esam kopā...

Vien reizi te gadā zied pļavas un
tvan,
Un labība galvu liec briedā.
Tik mīlas un svētas, un dārgas
tās man,
Ka nezinu, kā par tām dziedāt –
Par mājām.
Svētki.

Svinam svētkus – savās mājās,
savā pagastā, savā novadā, savā
valstī. Un reizēm bēdājamies, ka
nav svētku sajūtas. Bet kas tad
mums to sajūtu iedos, ja ne mēs
paši? Vai tad tikai pilns galds un
pilns maks ir svētki?

Pacel acis! Krāsojas saullēkts
– vai tad tas neiepriecina?

Mirgo salna uz vēlīniem zie-
diem. Plīvo karogs – mūsu karogs!
Vai tiešām nesilst sirds? Neviens
cits taču to neiesildīs, kā pats. Jā, ir
grūti, bet ar pacel – tu galvu tomēr
mazliet vieglāk! Un, ja vēl blakus
protam sajūst plecu – tuvinieku,
kaimiņu, paziņu, tad taču esam
visi kopā. Un arī tas ir svētki.

Skaidrīte Putna

Koncerts Latvijai

PASĀKUMI

18. novembrī Mētrienas tautas namā notika gadskārtējais svētku koncerts, kurā piedalījās tautas nama pašdarbnieki – jauniešu deju kolektīvs „Metenis” Anitas Amatas vadībā, dāmu deju grupa „Saulgriezes” un senioru deju kolektīvs Solvitas Stulpiņas va-

dībā, sieviešu koris „Jūsma”, diriģents Artūrs Grandāns un dramatiskā kolektīva, kuru vada Anita Amata, dalībnieces.

Svētku uzrunu teica Mētrienas pagasta pārvaldes vadītājs Andris Dzenovskis.

Vakara gaitā Mētrienas pagasta pensionāru padome Eleonoras Rimšas vadībā

Turpinājums 2. lpp.

V. Otvares foto

sveica mētrieniešus, kas sasnieguši pensijas vecuma gadus – Ligitu Tumanovu, Viju Jeremejevu, Alīnu Kaļeņikovu, Rudīti Gruduli, Ainu Tropu, Jāni Mincānu, Aseju Jeremejevu.

Solvita Stulpiņa
Māra Macijevska foto

Zelta Rapsis 2011

25. novembrī Jelgavas pils aulā noritēja ikgadējā konkursa „Zelta Rapsis 2011” noslēguma ceremonija un kooperatīvās sabiedrības „LATRAPs” gada noslēguma balle. 2011. gadā par labāko audzētāju titulu cīnījās 16 zemnieki, kuri arī izturēja visas konkursa kārtas. Konkursa „Zelta Rapsis” mērķis ir noskaidrot ekonomiski efektīvāko rapšu audzēšanas tehnoloģiju un saimnieku,

kurš konkrētajā gadā strādājis visefektīvāk. Svinīgo pasākumu vadīja Dita Lūriņa Egliena un Mārtiņš Egliens. Par godu konkursa atbalstītājiem un visiem klātesošajiem visiem uzstājās profesionālais un ar šarmu apveltītais burvju mākslinieks, iluzionists Juris Gavrilovs. Lai sveiktu konkursa „Zelta Rapsis 2011” dalībniekus, uzstājās Latvijas Nacionālā Simfoniskā orķestra pirmo vijolu

koncertmeistars Raimonds Ozols. Zemniekus priecēja arī BJC „Junda” deju studijas „Benefice” dejotāji. Ballēšanās turpinājās pie bagātīgi klātiem galdiem, kā arī dzīvās mūzikas pavadījumā.

Uz šo pasākumu tika aicināti arī mūsu pagasta rapša audzētāji.

Līga Pastare

Birutai Zariņai – 80

MŪSU JUBILĀRE

Kā pasakā

Esmu dzimusi Latvijas brīvvalsts laikā, augusti priekšzīmīgā zemnieku ģimenē, skaistā vietā pie ezera „Aizezerē”. Arī apkārtnē citas saimniecības likās labi sakoptas, lauki bez krūmiem un nezālēm. Saimniecībā viss bija – lopi, inventārs zemes apstrādei. Nebija elektrības. Arī traktora nebija, tāpēc visu veica ar rokām. Vēl skolā negāju, bet pie govīm stāvēju, biju ar pienākuma apziņu. Brālis bija jaunāks, tam govīs nepatika.

Skolā sāku iet 1940. gadā. No vecākiem sapratu, ka mainījusies valdība, sveši vīri valdot, sveši likumi. Latvijas valsts beidza pastāvēt. Visus pagasta cilvēkus sadalīja „labos” un „sliktos”. „Sliktie” bija jāiznīcina, jāved uz Sibīriju. Arī vecāki pēkšņi kā pasakā ierindojās „slikto” skaitā...

Bija kara laika apstākļi. Ar trūkumu, jo veikalos neko nevarēja nopirkt. Bet mums

bija zeme, badu necietām. Vienīgi vietās, kur gāja frontes līnija, bija izmīdīti labības lauki... Beidzās karš un bezzemniekiem iedeva zemi – 10 ha mūžīgā lietošanā. Daži jau uzcēla pat kādas ēkas. Klīda runas, ka būs kolektīvizācija. 1947. gadā beidzu Mētrienas septiņgadīgo pamatskolu un iestājos Madonas vidusskolā. Brālis pēc 6. klases iestājās Rīgā, FRA skolā. Tēvs ar zirgu uz Madonu atveda gultu, drēbes, miltus. Dzīvoju īrētā istabā ar otru meiteni. Saimniecībai uzlika neregāli lielu nodokli, ko vecāki nevarēja samaksāt, jo neko nedrīkstēja pārdot. Tēvam vienu gadu vajadzēja pavadīt cietumā, lai parādu nokārtotu. Līdz ar to visu nacionalizēja, visu atņēma. Gan māju, gan lopus, gan zemi... Ej, kur gribi, bet šeit palikt nevar... Un tad nāca 1949. gada 25. marts. No mūsu klases tika paņemti skolēni, skolotāji... Man neatnāca pakal... Tālāk vajadzēja dzīvot patstāvīgi, rūpēties par sevi, par apģērbu, uzturu, veselību

Turpinājums 4. lpp.

Turpinājums no 3. lpp.

un dzīvot ļoti, ļoti taupīgi... Man nebija ne mājas, ne ģimenes. Māte nedrīkstēja pie manis dzīvot, jo saimniece baidījās, ka varētu nokļūt „nevēlamo sarakstā”. Pa vasaras brīvlaiku strādāju laboratorijā. Ļoti vajadzēja naudu... Man bija viens mērķis – beigt vidusskolu, ko arī 1951. gadā sasniedzu. Iestājos Rīgā, Lauku ministrijas zemes ierīcības un augu seku mērniecības viengadīgajosursos. Gribēju mācīties Bulduru dārzkopības skolā, bet tanī gadā vidusskolu beidzējus neuzņēma. Piepelnījos, strādādama Jūrmalas sanatorijā par apkopēju. Dzīvoju mazā jumta istabīnā.

Jau kopš mazotnes sapratu, kas ir labi, un kas ir slikti. Mana rakstura patstāvība neļāva novirzīties neceļos. Dzīvē nācies dzīvot kopā un satikties ar labiem cilvēkiem, kas man palīdzēja atrast darbu un dzīvokli. Es cītīgi un precīzi izpildīju uzliktos pienākumus. Skolā man stiprā puse bija matemātika. Pa ziemu mācījāties mērniecību, pavasari mūs sūtīja praksē uz kolhoziem. Mūs, trīs meitenes, nosūtīja uz Balvu rajonu. Bija darbi pie ārējām robežām – jārok robežstabi, jāmēri robežas. Tas nebija nemaz tik viegli. Brīvdienās gājām uz dejām, kas tika rīkotas siena šķūņos. Rudenī kārtoju eksāmenus. Kā trešās šķiras tehniķi mani un vēl vienu meitenei nosūtīja darbā uz Jēkabpils rajona kolhozu. Iekārtojāties uz dzīvi. Mūsu darbs – ar divmetrinieku plecok un plānu rokās jāiet pa laukiem un jāatzīmē, kas iesēts – vasarāji, ziemāji, zālāji, pļavas, vai ganības... Jāatzīmē grāvji, kas nav plānā. Tā dienu no dienas. To visu nodevām agronomam, kas projektēja augu seku laukus. Tad vēl to visu izskatīja valdes sēdē un, ja izmaiņu nebija, aprēķinājām platības, visu saskaitījām kopā un kopsapulcē apstiprināja. Strādājusi tiku arī Talsu rajonā, Kandavas, Jaungulbenes, Cēsaines un Līvānu pusē. Tā nostrādāju četrus gadus. Darbs bija interesants, jo gluži kā ekskursijā pabiju daudzās vietās. Pēc dažādiem starpgadījumiem – pie Līvāniem uz ceļa mani apzaga, darba pažiņa gāja bojā autokatastrofā – radās nepatika pret šiem komandējumiem. 1956. gadā aizgāju no darba. Tādu darbu kā mērniecībā vairs nedabūju. Trīs mēnešus pastrādāju par apkopēju patērētāju biedrībā. Domāju par dzīvi laukos, jo pilsēta nebija priekš manis. Paziņa ieteica braukt uz Zaubi, kur strādāju lopkopībā. Pēc gada iepazinos ar Kārli.

Sākām dzīvot kopā. No kolhoza nopirkām gotiņu, zemi apstrādājām. 1958. gadā dzima dēls Andris. Maniem vecākiem – „sliktajiem cilvēkiem” atļāva dzīvot Mētrienā. 1960. gadā atbraucām uz Melderkalnu pie vecāsmātes. Kārlis strādāja par traktoristu. Te piedzima meita Lolita. Pēc pieciem gadiem sāku strādāt kolhozā „Līdums” par fermu pārzini, kontrolasistenti. 1970. gadā aizgāju uz Dzērbeni mācīties par mākslīgo apsēklotāju. Mācījos vadīt motociklu. „Līdumā” sastapu labus, sirsnīgus, līdzjūtīgus cilvēkus. No pirmās dienas kopā strādājām ar zootehniķi Anniņu. Saskanīgs darbs veidojās ar kolēģi Nelliju, kas radīja veiksmi un darba prieku. Kolektīvā jutos kā ģimenē. Neiztika, protams, arī bez dažu nelabvēļu izlēcieniem, bet tas netraucē-

ja labai saskaņai. Sirdī vienmēr esmu bijusi optimiste. Darbu darīju ar patiku. Vienmēr daudz ko interesantu atradu un saskatīju dabā un sadzīvē. Skolas laikā dziedāju koros. 1948. gadā biju pat Dziesmu svētkos. Ar Kārli dejojām tautiskās dejas. Bērni izskoloti un dzīvo pilsētā. Kad mazbērni bija mazāki, biežāk atbrauca ciemos, bet tagad katram sava dzīve. Kad var, atbrauc, palīdz mums darbos. Ar Kārli esam pensijā, dzīvojam bez lielām rūpēm. Ka tik veselība.

Mans lozungs – visu vari, ja tu mīli sauli, brīvi, pavasari!

Biruta Zariņa, dzimusi Bērziņa
Foto no personīgā arhīva

P.S. Birutas kundze! Tas bija jauks pārsteigums saņemt Jūsu rakstītās atmiņas. Mūsu avīzītes redkolēģija sen šādus jaukus brīžus no mūsu lasītājiem nebija baudījusi. Lai Jums un Jūsu ģimenei veselība, lai tikai jaukas un patīkamas atmiņas un tas Jūsu optimisms, kas dzirksti no katras rakstītās rindiņas, ir kā pamācība un dāvana ikvienam mūsu lasītājam. Paldies par smaržīgajiem un garšīgajiem cigoriņiem, kas šajos tumšajos rudens vakaros mājās ienesa patīkamu mājas svētības, miera un laimes izjūtu.

Patiesā cieņā,
avīzītes „Mētrienas Dzīve” redaktore
Solvita Stulpiņa

PII ZIŅAS

16. novembrī Bērzaunes pagasta pirmskolas izglītības iestādē „Vārpiņa” par godu Latvijas dzimšanas dienai tika organizēts pasākums – jauno daiļrunātāju tikšanās „Skani, mana valodiņa”. Mūsu pirmsskolas grupu godam pārstāvēja Salvis Krauklis.

Bērniem bija jāsaģatavo dzejolis par tematu „Mājas”. Salvis skatīja dzejoli par putnu, kurš no tālajiem dienvidiem katru pavasari atgriežas pie mums – mājās.

Pasākumā bija iespēja dzirdēt citus

Salvis ar balvu.

mazos runātājus, piedalīties rotaļās kopā ar „mājas garīgiem” un apskatīt Bērzaunes PII. Prieks par mūsu Salvi. Viņš nenobijās no garā dzejoļa, iemācījās to un godam pārstāvēja mūsu pirmsskolas grupu. Malacis!

Audzinātāja **Aiga Ivāna**
S. Ošas foto

Ciemojamies bibliotēkā

Pirmsskolas grupiņas lielākie bērni ciemojās Mētrienas pagasta bibliotēkā. Iepazinās ar bērniem rakstītām grāmatīnām. Tika dota iespēja zīmēt un krāsot. Bibliotēkas

Cieņojamies bibliotēkā.

Direktore D. Rudzīte pasniedz balvu zīļu vācējiem.

vadītāja Jolanta cienāja ar konfektēm un aicināja apmeklēt šo pagasta iestādi.

S. Stulpiņa

Vācam zīles

Skolēni, Jāņa Tropa aicināti, vāca ozolzīles meža dzīvniekiem. Atsaucība bija ļoti liela. Tika savākti 55 spaiņi zīļu. Bērniem talkā nāca pat mammas, tēti un vecmāmiņas. Izrādījās, ka visvairāk zīļu savāca paši mazākie – pirmsskolas grupiņa. Balvā bērni saņēma gardas konfektes.

S. Stulpiņa

Lai skan dziesma!

Adventes laikā, kad vainagā viena pēc otras tiek iedegtas sveķītes, pirmsskolas bērni, mūzikas skolotājas Astrīdas Jefimovas vadībā, sniedza koncertu. Audzinātāju Aigas un Sigitas uzraudzībā bērni dziedāja skaistas dziesmas, iejūtoties dažādos tēlos un izpildot pieskaņotas kustības.

Koncertu apmeklēja un ar aplausiem mazos dziedātājus sveica sākumskolas skolēni, audzinātāju Astras un Astrīdas vadībā. Varēja tikai pabrīnīties, cik daudz var iemācīties mazais cilvēciņš un ar kādu degsmi un prieku dziedāt! Malači!

Skolotāja apsolīja, ka drīz tiksimies atkal! Lai skan!

Solvitas Stulpiņas teksts un foto

Te nu viņi nāk...

Jaunie mākslinieki...

Paldies mūzikas skolotājai Astrīdai.

Skatītāji...

Lāčplēša dienas turnīrs „Esi veikls, esi izturīgs un esi ātrs”

SKOLAS ZIŅAS

Pasākuma mērķis bija caur sporta aktivitātēm veicināt skolēnos patriotisko jūtu attīstību. Šajā dienā notika arī īpašs tests skolēniem, kurā varēja uzrādīt savas spējas sporta aktivitātēs – ātrumā, spēkā un veiklībā. Skolēni piedalījās atspoles skrējienā, veica vēdera preses vingrinājumu vienas minūtes garumā un uz laiku noturējies kārienā ar iztaisnotām rokām.

Lūk, rezultāti. 2. – 3. klašu grupā 1. vietu ieguva Sabīne Bobrova un Renārs Ivāns. 2. vieta – Laurai Andrejevai un Egilam Ābelītim, 3. vietā – Helēna Treknā un Ričards Strogovs. 4. – 5. klašu grupā 1. vieta Sanitai Auzīnai un Marekam Jermakovam, 2. vieta Viktorijai Fibigai un Kasparam Caunem, 3. vieta Leldei Zommerei un Rihardam Treknajam. 6. – 9. klašu grupa 1. vietā ierindojās Diāna Karaušu un Kaspars Mālnieks, 2. vietā Karīna Frolova un Nauris Spīčs, bet 3. vietā Kristīne Karaušu un Armands Bruja.

Svinīgajā līnijā Mētrienas pamatskolas direktore Diāna Rudzīte uzvarētājiem piešķir sarkanbaltsarkanās lentītes kā tās dienas varoņiem.

Sporta skolotāja **Līga Pastare**
S. Stulpiņas foto

Skolas stiprākie, ātrākie un veiklākie...

Goda lentīti saņem Kaspars Mālnieks.

Pirmais koncerts jaunajā zālē

Sengaidītais un sen lolotais sapnis par pašiem savu pasākumu zāli piepildījies. Valsts svētku priekšvakarā notika pirmais koncerts. Ar savu klātbūtni svētku reizē Mētrienas pamatskolas kolektīvu pagodināja Madonas novada pašvaldības izglītības nodaļas vadītāja Solvita Seržāne, Madonas novada domes izpilddirektors Āris Vilškersts, Latvijas Sarkanā Krusta Madonas komitejas izpilddirektore Velta Vilškerste, LIZDA Madonas starpnovadu aroorganizācijas priekšsēdētāja Baiba Caune, Madonas nova-

Gleznojums uz sienas.

Dziesmas un dejas koncerta gaitā...

Izglītības nodaļas vadītāja
Solvita Seržāne.

Visus sveic Ā. Vilškersts.

Paldies Veltai Vilškerstai par
atbalstu mēbeļu iegādē.

da pašvaldības kultūras darba organizators Jānis Kļaviņš. Svētkos klāt bija arī Ļaudonas vidusskolas direktors Guntis Lazda un Ļaudonas PII vadītāja Ināra Krasnova.

Priecīgs un gandarīts bija Mētrienas pagasta pārvaldes vadītājs Andris Dzenovskis,

kas pateicās visiem, kas strādāja neskaitāmas stundas, lai zāle būtu gatava tieši uz šiem svētkiem.

Mētrienas pamatskolas kolektīvs saka paldies Mētrienas pagasta pārvaldei par sniegto finansiālo atbalstu. Paldies Sigitai

Ošai par skaistajiem aizkariem, Zanei Beģis-Beggei, Diānai un Kristīnei Karaušu, Santai Grišulei par sienu apgleznojumiem.

Solvita Stulpiņa
M. Grudules un M. Macijevska foto

Nāc atkal citu gadu, Tad mēs tevi gaidīsim...

Rudens ir dažādu krāšu un tautas tradīcijām pārbagātu svētku pilns. Par to, lai audzēkņi iepazītu latviešu tautas tradīcijas, tiek domāts arī Mētrienas pamatskolā.

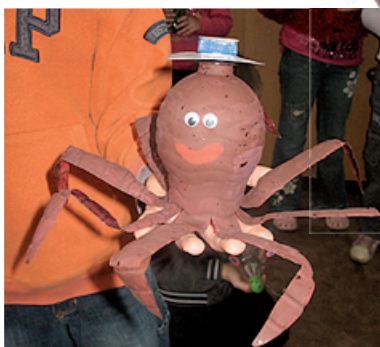
Sagaidot Mārtiņdienu, jau 10. novembra rītā bija manāma rosība – otrā stāva gaitenī tika veidota interesanta izstāde – „PET pudeles jaunā seja”. Te varēja manīt gan baltu zaķi, gan skaistas puķes, krāšņu eglīti, astoņkāji... Mētrienas pamatskolas tradīcija ir Mārtiņdienas tirgus, kad gaitenis vienā mirklī pārvēršas par tirgus placi. Paši mazākie apgūst mūsdienās tik svarīgās naudas skaitīšanas iemaņas. Sākumskolas skolēni tirgo mājās gatavotus kārumus, veselīgo ābolu sulu un vitamīniem bagātās dzērvenes. Protams, neiztiek arī bez kaulēšanās. 8.–9. klases skolēni atvēruši pat savu kafejnīcu, pārdod latviešiem tik tradicionālo rasolu.

Pēcpusdienā 5. klases audzinātāja, pasākuma organizatore un vadītāja Vallija Sīpola visus aicina uz kopīgu Mārtiņdienas svinēšanu. Telpu grezno skaistas villaines, lakati un tautiskās jostas. Un kur nu vēl raibie dūraiņi! Svētki var sākties!

Mārtiņi latviešu gadskārtu paražās ir sviņama diena, kas iezīmē rudens beigas un ziemas sākumu. Līdz Mārtiņiem bija jāpabeidz rudens aršana un kulšana, lai nosvinētu arī apkūlības. Pēc Mārtiņiem beidzās arī pieguļas un ganu laiks. Zeme jāapar tādēļ, ka tā pēc Mārtiņiem dodas atpūtā, ja to traucē miera periodā, tad nākamajā gadā nav gaidāma nekāda raža. Pieguļā neajā, jo tad zirgu plēš vilki, kam šai laikā atļauts darīt, ko grib.

Skaistas puķes.

Renāra Ivāna krabis.

Viktorijas Fībigas baltais zaķis.

Aktīvi tirgoņi bija arī sākumskolas skolēni.

Kas nu kuram - citam maizīte, citam
ķiploka daiviņa, citam – naudiņa...

Kas gan tā būtu par Mārtiņdienu bez
čigāniem...

Neiztikt arī bez blūka vilkšanas. Tad nu saime to ievēlusi sētsvidū vai plānvidū, kur ar dziesmām un pāri lēkšanu tas sadedzināts.

Tika dalītas arī Laimes pogas, kas jāšuj klāt. Šujot jādoma par laimi, veiksmi un veselību. Kad to dāvina otram, tad stipri jādomā – „Lai viņam veicas!” Laimes pogu var piespraust kā brošu un staigāt sapūties no laimes. Tāda ir Laimes poga!

Un tad laiks kārumiem – pīrāgi ar medu!

turpinājums no 7. lpp.

Pasākuma rīkotāja un vadītāja skolotāja V. Sīpola visiem dalīja Veiksmes pogas.

Mazie kukaiņi no pirmsskolas grupas.

Gailis visus aicina jautrā dejā.

Bluķa veļšana...

Laiks dančiem, dziesmām, ķekatām, zīlēšanai, jautrībai. Mārtiņdiena tika aizvadīta jautri un interesanti. Mazo smieklis, laimes pilnās acis un jautrā tirgus burzma radīja svētku pacilāto noskaņojumu.

Solvitas Stulpiņas teksts un foto

Medības un makšķerēšana novembrī

6. novembrī Rāksalā aļņa telu nometnīja Jānis Beinarovičs. Nedēļu vēlāk Pumpeskalna apvidū valsts meža 301. kvartālā pēdējo atļauto aļņa telu pieveica Pēteris Bebris. Neskatoties uz biežām mūsu mednieku gaides medībām, vienīgo meža cūku 9. novembrī pievarēja Jānis Trops. Guvums gan neliels – pašreizējā gada sivēns. Rudens mēneši ir izdevīgs laiks jēnotsuņu medībām. Juris Jefimovs no savien medību torņiem Rāksalā, Zaļlaukos un Rozbekā oktobrī un novembrī nošāvis vienpadsmit jēnotsuņus. Ar krievu Eiropas laikas Era palīdzību šoruden jau iegūti trīspadsmit jēnotsuņi. Medības ar suni notiek naktī un bez šaujamieroča pielietošanas.

Interesantākā bija divpadsmit jēnotsuņa nomedīšana. Ar Andreju Gruduli pie aizaugušā Runcu ezeriņa veicām medību saimniecības nodarbes. Darbs bija paredzēts līdz tumsai. Tāpēc mūs pavadīja laika. Vēl pilnīgā dienas gaismā piekrastes niedrēs suns sāka nikni riet. Meža zvērs bija agri iznācis medībās un pēc brīža jau bija mūsu rokās. Pēc otrā pasaules kara Usūrijas jēnotsuņu ielaišana Latvijas mežos bija nopietna kļūda. Viņa

kažokāda neatsver nodarītos postījumus. Visu uz zemes ligzdojošo putnu olu, mazuļu, zaķēnu, tikko dzimušu stirnēnu iznīcināšana ir pārāk dārgs zaudējums vietējai dabai. Auksto mēnešu salu jēnotsuņi pavada ziemas gulā, bet rudens mēnešu naktis pastiprināti barojas, uzkrādami dzīvsvāra pieauguma kilogramus. No alām iziet arī ziemas atkušņos. Mētrienā apdzīvo daudzi simti šo nakts klaidoņu.

Jau ar pirmajām novembra dienām uz-

sākta meža dzīvnieku piebarošana. Jāņa Tropa vadībā meža cūkām nogādātas savāktās ozolzīles. Pie tām mēdz piestaigāt arī stirnas un nevēlamie jēnotsuņi. Vairāki mednieki mežos izbēruši ābolus un kartupeļus.

Makšķernieku lomi novembrī stingri mazinājušies. Centīgākie makšķernieki īsās rudens dienas retāk izmantojuši. Rolands Kaļeņikovs sadūšojies doties uz kādu attālāku ezeru. Divas glītas līdakas noķēris. Lielākā bijusi vismaz trīs kilogramu svarā. Odzijas ezera velcētājiem arī nelieli lomi. Dainis Mitenieks uzskata, ka vidusmēra līdakas 1,5 – 2,0 kg svarā ir ļoti izķertas no pārmērīgi daudzo spinningotāju klātbūtnes. Ir

pat ierosinājums ieviest maksas sistēmu.

Tumšās vētrainās naktis ir vēdzelu laiks. Savs loms bijis Jānim Zepam un Valdim Brokam. Vēl labāk veicies Andrim Brokam. Aiviekstē 25. novembrī ticis pie piecām, bet 26. novembrī pie 10 vēdzelēm. Dažas gan bijušas zem mēra, tās palaidis atpakaļ.

Ilmārs Grudulis
Melitas Grudules foto

Apsveicam!

Žurnāls MMD (Medības. Makšķerēšana. Daba) regulāri rīko konkursu „Nomedī žurnālu”. Konkurss piedalās lasītāju iesūtītie stāsti, fotogrāfijas un reportāžas par medībās, copē un dabā piedzīvoto un pieredzēto.

Žurnāla redakcijai savu rakstu „Alnis un vilks”, kas publicēts arī „Mētrienas Dzīves” 2011. gada septembra numurīnā, nosūtīja Ilmārs Grudulis. Žūrija atzinīgi novērtēja rakstu un Ilmārs saņēma mēneša balvu – MMD 2012. gada abonementu.

Sveicam Ilmāru ar panākumiem un vēlām arī turpmāk daudz radošu ideju rakstot un interesantu atgadījumu un piedzīvojumu medijot un makšķerējot.

„Mētrienas Dzīves” redaklējija

Čempionāts sācies

SPORTS

6. novembrī sākās Madonas novada atklātais volejbola čempionāts vīriešu komandām. Atklātais tāpēc, ka piedalās Ērgļu un Lubānas novadu komandas. Mētrienas volejbolistiem pirmās spēles notika Ļaudonas vidusskolas sporta zālē. Šoreiz Mētrienas pārstāvēja Uģis Eglītis, Arturs Fridrihsons, Jurgis Seržāns, Aigars Karāns, Māris Točs, Edgars un Ģirts Veikšāns un Anatolijs Karaušu. Armands Grudulis un Roberts Ābols tajā dienā spēlēja Madonas komandā valsts strādājošo līgas čempionātā. Ar vienādu rezultātu 2 : 0 Mētrienas volejbolisti uzvarēja Ļaudonu, Praulienu un Mārcienu. Apmierināja visu mētrieniešu sniegums. Iepriecināja saspēles vadītāja Edgara Veikšāna

spēle, kurš šādā lomā iejutās pirmo reizi pēc vairākiem gadiem. Uzbrukuma smailē vairāk tika virzīts Māris Točs. Māņu sitienos ļoti rezultatīvi bija Arturs Fridrihsons. Nepārvarams pretinieku komandām izrādījās mētrieniešu ļoti labi organizētais bloks. Spēles noskatījās Ļaudonas pagasta pārvaldes vadītāja Ilze Dreimane. Citu pagastu vadītāji čempionātā nav redzēti jau daudzus gadus. Tika atjaunots kontakts ar Ļaudonas vidusskolas direktoru Gunti Lazdu, kurš bija Rīgas volejbola skolas direktors. Atcerējāmi kopējās spēles kādreiz pretējās komandās. Guntis atcerējās savu daļību Mētrienas sporta svētkos. Ar Gunti Lazdu Ļaudonas volejbols ļoti ieguvis.

13. novembrī Mētrienas komanda cīnījās Degumnieku pamatskolas sporta zālē. Atkal ar rezultātu 2 : 0 tika uzvarēta Lubāna, Lubāna /

Barkavas un Mārcienas centra komandas. Uz Degumniekiem nebūtu brauca Māris Točs un Ģirts Veikšāns. Pirmās čempionāta spēles aizvadīja Armands Grudulis un Roberts Ābols.

26. novembrī paredzētās spēles tika pārceltas uz 20. novembri. Madonas 2. vidusskolas sporta zālē Mētrienai bija melnā diena. Komanda nebija optimālākajā sastāvā. Jau iesildoties varēja redzēt atsevišķu spēlētāju fizisko nesagatavotību. Lubānai, Ērgļu senioriem un Madonas vidusskolai tika zaudēts ar 0 : 2. Mētrieniešu darbība izskatījās bezcerīga. Uzbrucēji pieprasīja zemas piespēles, kuras nespēja apstrādāt. Mētrienas stiprās puses bloks šoreiz bija vārgs. Zaudējuma rūgtumu izbaudīja Armands Grudulis, Anatolijs Karaušu, Uģis Eglītis, Jurgis Seržāns, Raimonds Adamovičs, Edgars un Ģirts Veikšāns.

Ilmārs Grudulis

Alda Oša hokeja saimniecība gatava sezonai

Īsā ekspresintervijā 27. novembrī Aldis Ošs informēja par hokeja saimniecības „Akmentājos” pilnīgu gatavību kārtējai sezonai. Nepacietīgi tiek gaidīts sals. Aldis Ošs augsti vērtē Jura Mālnieka, Andra Jirgena, Valda Broka, Viktora Mutora, Arta Podiņa palīdzību. Palīdzējuši arī citi. Par viņiem vēl dzirdēsim. Mētrienas hokejisti nodibinājuši savu oficiālu valsts reģistrā ierakstītu biedrību „Mazie milži”. Biedrībai ir savs karogs.

Ilmārs Grudulis
Valdas Otvares foto

Latvenergo jauno dāvanu karšu izdali sāks ar 2012. gada 1. janvāri

INFORMĀCIJA

Tātad, dāvinājuma elektrības kartes nominālvērtība ir 53,70 Ls. Dāvinājuma (ziedojuma) mērķis ir celt trūcīgo un citu mazaizsargāto ģimeņu ar bērniem sociālo labklājību, veicot atbalsta kampaņas laika periodā līdz 2013. gada 31. martam. Mērķa grupas:

1) trūcīgo ģimeņu ar bērniem mājāsaim-

niecības (ja iepriekšējās kampaņas ietvaros šī mājāsaimniecība ir saņēmusi tikai 1 karti tieši šīs mērķu grupas ietvaros);

2) ģimeņu ar bērniem invalīdiem mājāsaimniecībām, ja kāda ģimene iepriekšējā kampaņā kā trūcīgā ģimene ar bērniem ir saņēmusi 2 kartes, taču viņu ģimenē ir bērns invalīds, tad šajā gadījumā ģimene jaunajā kampaņā var pieteikties kā ģimene ar bērnu invalīdu un saņemt jauno elektrības norēķinu karti;

3) audžu ģimeņu mājāsaimniecībām, kurām piešķirts audžuģimenes statuss un kurā dzīvo bērns;

4) ģimeņu, kas audzina aizbildnībā esošus bērnus, mājāsaimniecībām;

5) daudz bērnu ģimenēm, kas nav saņēmušas tarifa kompensāciju 2400 kWh patēriņam (saraksti jau tika nosūtīti).

Jaunā kampaņa paredz nelielas izmaiņas atskaišu sagatavošanā un sūtīšanā. Līgums paredz 3 veidu atskaites. Tātad, kamēr vēl ir arī pirmās kampaņas kartes, tad būs jāveido un jāsaņem divu veidu atskaites.

Arita Sīpola,
sociālā darbiniece

Iespējas jauniešiem – bezdarbniekiem

Madonas novada pagastos sāksies Nodarbinātības valsts aģentūras pasākums bezdarbniekiem vecumā no 18 līdz 24 gadiem „Atbalsts jauniešu brīvprātīgajam darbam”. Tā ir jauniešu bezdarbnieku bezatlīdzības darbība sabiedrības labā. Jaunietis mēnesi saņems četrdesmit latu stipendiju. Viena brīv-

prātīgā darba veicēja nodarbinātības ilgums ir no viena līdz sešiem mēnešiem.

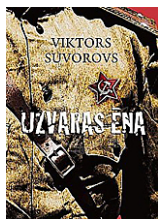
„Projektā pagaidām piedalīsies divi jaunieši – jaunietes”, stāsta sociālā darbiniece Arita Sīpola, „darbu veiks Mētrienas pamatskolā, kā, piemēram, dežuranti datorzālē un sporta zālē, kā arī šomēnes būs lieliski palīgi

gatavojoties Ziemassvētku pasākumiem. Brīvprātīgajam darbam tika pieprasītas trīs vietas, taču pagaidām piešķīra tikai divas. Projekts tiek īstenots caur biedrību „Vienmēr jauni”, kura ir dibināta šogad. Vēlētos uzrunāt arī citus jauniešus, kuriem ir idejas par to, kā varētu pilnveidot jauniešu ikdienas dzīvi Mētrienas pagastā”.

Solvita Stulpiņa

Jaunākās grāmatas

BIBLIOTĒKAS ZIŅAS

Suvorovs V. Uzvaras ēna. Viktors Suvorovs — istajā vārdā Vladimirs Rezuns — dzimis 1947. gadā. Militāro karjeru sācis jau vienpadsmit gadu vecumā Suvorova Voronežas karaskolā.

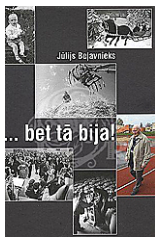
Augstāko militāro izglītību ieguvis Kijevā. Bijis Pievolgas kara apgabala izlūkošanas pārvaldes štāba virsnieks; no 1970. gada — PSKP CK nomenklatūras darbinieks. 1974. gadā beidzis Militārās diplomātijas akadēmiju. Četrus gadus nostrādājis PSRS Galvenās izlūkošanas pārvaldes (GRU) diplomātiskajā rezidentūrā Ženēvā, 1978. gada 10. jūnijā bija spiests bēgt uz Lielbritāniju. Pašsacerētās slavas pilnās vēstures norietā Padomju Savienība palika bez varoņiem. Atklājās, ka visi tās vadoņi ir viena vienīga neliešu un noziedznieku banda. Taču bez varoņiem grūti izdzīvot, un pagājušajā gadsimta beigās atsākās to augšāmcelsšana. Viens no šiem augšāmceltajiem varoņiem ir maršals Žukovs, kuru rosināts pat iecelt svēto kārtā. Jūs zināt viņu pēc jūsmīgām grāmatām un filmām, pēc kinohronikām un fotoattēliem. Viņa vārds treknēm burtiem ierakstīts 20. gadsimta vēsturē. Un te būtu vietā atklāt, ko par "svētā Georgija kandidātu" domājuši, runājuši un rakstījuši tie, kuri pazina Žukovu labāk, nekā paši to vēlētos, — laikabiedri, komandieri, dienesta biedri un padotie. Šajā grāmatā lasītāji ieraudzīs pavisam citu „dižo stratēģi” maršalu Žukovu un arī — „dižo uzvaru” cenu.

Latvijas leģendas.

Gaidot Latvijas Republikas 100. dzimšanas dienu, cieņā un mīlestībā pret savu zemi un valsti iecerēts izveidot 100 stāstus par Latviju — Latvijas zemes un tautas dzīvo vēsturi, kas atklāta izcilo, Latvijai nozīmīgu personību dzīvesstāstos un notikumos.

Šī ir pirmā grāmata „Latvijas leģendas”, kurā aprakstīti notikumi un personības, kas veidojuši Latviju lielāku. No Satekles valdnieka Rūsiņa līdz leģendārajam latviešu hokejistam Kārlim Skrastiņam — grāmatā ievērots hronoloģiskais princips — aprakstīti cilvēki un notikumi, sākot no senatnes līdz mūsdienām. Grāmatā aprakstīti Rūsiņš, Valters fon Pletenbergs, Hercogs Jēkabs, Krišjānis Barons, Oskars Kalpaks, Valdemārs Baumanis, Gunārs Astra, Edgars Kauliņš, Kārlis Skrastiņš u.c. Atraktīvi, ar piedzīvojumu garšu rakstītie stāsti uzsver un atklāj ne vien konkrētā cilvēka likteni, bet arī raksturo Latvijas vēsturi kopumā.

Beļavnieks J. ...bet tā bija! Lauksaimnieks, ekonomikas doktors Jūlijs Beļavnieks dzimis 1932. gada Madonas apriņķa Ļaudonas pagastā. Strādājis par agronomu, kolhoza priekšsēdētāju, padomju saimniecības direktoru. Kopš 1957. gada dzīvo Madlienā, kur, vairāk nekā četrdesmit gadus vadot lielsaimniecību, pagājis darba mūža lielākā daļa. „Gandrīz vai neticami, ka manas dzīves laikā Latvijā piecas reizes ir mainījusies sabiedriski politiskā iekārta! Varas maiņas un ar tām saistītās politiskās peripetijas nācies piedzīvot dažādā vecumā — gan bērnībā, gan daudzajos lauksaimniecībā aizvadītajos darba gados. Par to arī šis atmiņu stāsts,” tā Jūlijs Beļavnieks. Autobiogrāfiskajā grāmatā aprakstīti notikumi un fakti atspoguļo nopietnās pārvērtības, kas divdesmitajā gadsimtā skārušas Latvijas laukus. ...bet tā bija! Autors visos laikos ir bijis sava ceļa gājējs. Savas domas un pārliecības paudējs — neatkarīgi no konjunktūras un modes vējiem.

Vēstnieces **Aijas Odiņas** grāmata „**Lietišķās un oficiālās uzvedības grāmata**” būs noderīga visiem, kuri vēlas izkopt nevainojamu uzvedības stilu. Rīgai, uzņemoties Eiropas kultūras galvaspilsētas lomu 2014. gadā un 2015. gadā, Latvijai uzņemoties Eiropas Savienības prezidentūras uzdevumu, savstarpējās attiecības, politiskie, kultūras un biznesa sakari iegūst jaunu nozīmību. Vai vēlaties savu sarunu partneri pārsteigt, esot pārliecinātam par sevi, zinot apgērba un galda etiķeti, sarunas mākslu un citu valstu saskarsmes kultūru? Aija Odiņa ir veidojusi un vadījusi Latvijas Republikas Valsts protokolu, kā arī bijusi Latvijas ārkārtējā un pilnvarotā vēstniece pie Svētā Krēsla (Vatikānā), Maltas Bruņinieku Ordeņa, Čehijas Republikā, Horvātijas Republikā un Spānijā. Savā jaunajā grāmatā autore ir apkopojusi ne tikai darbības laikā gūto pieredzi un zināšanas. Apkopota arī plaša ārvalstu etiķetes un diplomātiskā pieredze, vēsturiskie materiāli un praktiski piemēri, piemērojot etiķetes un protokola normas starptautiskā biznesa praksē. Sniegta plaša informācija par etiķetes un protokola sfērām, sākot no iepazīšanās, apgērba kultūras un galda etiķetes līdz lietīšķās saskarsmes kultūrai biznesa un privātajā vidē. Atsevišķas nodaļas vēsta par lietīšķās etiķetes prasībām ārvalstīs un citās kultūrās, kā arī par diplomātisko protokolu un valsts ceremonijām. Jaunā grāmata, kas ir iepriekš iznākušās grāmatas „Etiķete un Protokols” otrais, papildinātais izdevums, būs labs praktisks palīgs etiķetes normu un protokola prasību pasaulē ikvienam, kas

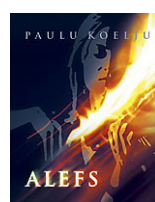
vēlētos atstāt vislabāko iespaidu par savu valsti, uzņēmumu un sevi.

Plēpī O. Liekais svars. Grāmata aicina pievērst nopietnu uzmanību jaunai slimībai — tā ir... aptaukošanās. Vislielāko satraukumu rada bērnu un jauniešu liekais svars, kas tuvākajā nākotnē var radīt lielas problēmas. Grāmatas autori analizē šīs tendences iemeslus, iepazīstina ar aptaukošanās cēloņiem, terapiju, novājšēšanas programmas pamatprincipiem, veselīgu un pareizu uzturu. Grāmata domāta plašam interesentu lokam.

Elejas Veronika. Mūžs, kas nepieder sev. „Šai grāmatā ārstu liecības mijas ar dziednieces īsajos atelpas brīžos rakstītu dzeju un viņas gleznu reprodukcijām, bet fotomirkļos tvertu dzīvesstāstu papildina mana eseja, kurā cik nu tas iespējams, esmu centusies ielūkoties mūžā, kas dzīvots Dievam par godu un cilvēkiem par kalpojumu,” tā Vija Beinerte. 1941. gadā kādā žurnālu hronikā bija lasāma ziņa par meitenīti, kam iespēris zibens. Trīs dienas viņa gulēja mirusi, bet kapos — brīdī, kad zārks bijis jāver ciet uz mūžu, — pamodusies. Tagad viņa dzīvo Elejā, viņai piemīt brīnumainas spējas redzēt un dziedināt, un viņu sauc par ELEJAS VERONIKU. Grāmatā Veronikas Uršulskas dzeja un gleznas.

„**Alefs**” ir **Paulu Koelju** jaunākais — autobiogrāfiskais — romāns, kurš līdz šim publicēts sešās valstīs — Brazīlijā, Portugālē, Turcijā, Ungārijā, Bulgārijā un Serbijā — un guvis milzīgus panākumus. Dažreiz mums atkal jāmēģina atrast dzīvei jēga. Kad mēs atrodamies tur, kur gribam būt, un darām to, ko vēlamies darīt, mūsu dzīve atklājas jaunā perspektīvā. Paulu nolemj sākt visu no jauna: ceļot, eksperimentēt, atjaunot saikni ar cilvēkiem un pasauli, rīkoties, ņemot vērā zīmes. Ceļojot kopā ar tulku un aikido skolotāju Jao pa Eiropu, Āfriku un Āziju, viņš satiek jaunu vijolnieci Ilalu, ko bija mīlējis pirms 500 gadiem. Nejaušā satikšanās ievada mistisko ceļojumu laikā un telpā, pagātnē un tagadnē, meklējot mīlestību un piedošanu. Ciešā saikne starp abiem atver logu uz to dvēselēm un durvis uz Alefu, punktu, kas sevi ietver visu universu un aizved citā dimensijā, kur iespējams pārrakstīt likteni.

J. Vītola,
Mētrienas bibliotēkas vadītāja

Laimonis Jānis Grudulis

23.06.1940. – 05.12.2011.

Krīt balti sniegi. Balti sniegi krīt... Ir vaļā rautas visas mākoņlūkas. Un tā vien šķiet, ka puisēns mazs tūlīt pa pienēmām līdz ceļiem bridīs pūkās. Bet tās nav pūkās. Balti sniegi krīt. Kā balti ziedi ābelei no zariem, kur putni steidzas dziesmām ligzdas vīt. Un sapņot liek par jauniem pavasarim...

2011. gada 5. decembra rītā mūžībā aizgājis Laimonis Jānis Grudulis – brālis, tēvs, vectēvs, krusttēvs, kaimiņš, draugs, radnieks, kolēģis. Ir aizgājis cilvēks. Pavisam aizgājis. Viņš aizgājis savā noliktajā liktenis stundā, klusi, bez ardiem, nevienam par apgrūtinājumu nekļūdams. Nu viņam nesāp nekas, ne salna ziedošā ķiršu dārzā, ne nevērīgi izkaisīti graudi ceļmalas smiltīs, ne viņam nodarītā pārestība, ne citam.

Laimoņa dzimtā puse bija Barkavas pagasta Stalīdzāni, kad 1940. gada 23. jūnijā skrodera Eduarda un māsaiņieces Emmas Grudulu ģimenē otrajam bērnam šūpulis tika kārts. Šeit pirmās mammas šūpuļdziesmas klausītas, pirmie soļi sperti pāri augstajam istabas sliekšnim, lai iepazītu lielo pasauli. Otrā Pasaules kara laikā ģimene pārcēlās uz Mētrieni. Tēvu iesauc armijā latviešu leģionāri un mamma uzsāk dzīvi un ciņu par izdzīvošanu ar diviem mazgadīgiem bērniem. Skolas gaitas Laimonis uzsāk Mētrienas skolā – ar grāmatu sainīti padusē un kājās no auklām pītos apavos. Pēc Mētrienas skolas beigšanas, viņš iestājas Bulduru sovhoztehnikumā un iegūst dārzkopja agronoma diplomu. Pirmā darba vieta bija Ļaudonas kolhozā „Padomju Armija”, pēc tam darbs Siguldas pilsētas dārzniecībā. Kā jaunam speciālistam, viņam tika piedāvāts strādāt par instruktoru Madonas CK pārvaldē. Laimonim jau tajā laikā piemita īpašība – būt paškritiskam un tāpēc jaunais amats īpaši nevilināja, jo daudzreiz bija cilvēkiem jāstāsta tas, kam pats neticēja. Un tā Laimoni liktenis atved atpakaļ uz Mētrieni. Viņam piedāvā galvenā agronoma amatu kolhozā „Lidums”. Pēc Latvijas neatkarības atgūšanas Laimonis gadu strādāja pagastā par mērnīku, tad līdz ar aiziešanu pensijā Valsts Zemes Dienesta Vidusdaugavas reģionālās nodaļas Madonas filiālē. Katra diena aizritēja kārtojot privatizācijas procesa dokumentus.

Laimonis bija aktīvs pašdarbnieks un

sportists. Mīlēja makšķerēšanu un medības. Bija Mētrienas mednieku un makšķernieku biedrības biedrs.

Liktenis viņam piešķīra lielu balvu – bērnu – lju, llutu un Jāni. Un iespēju ar bērnu un mazbērnu acīm šo pasauli atklāt vēlreiz.

Paldies par mīlestību, ko dāvāji. Paldies par tiem vārdiem, ko paspējām izrunāt. Paldies par darbiem, kurus kopā padarījām.

*Nē. Es tālu neaiziešu,
Tikai – citu veidu gūšu...
Atmiņas tev sirdī liešu...
Es vienmēr pie tevis būšu.*

Eugēnija Jermacāne

*Cik gājums garš –
Nav izmērīts.
Cik bagāts bijis tas –
Nav svērts.
Bet mūžs ir
Pateicības vērts.*

Izsakām patiesu līdzjūtību visiem
tuviniekiem, pavadot **Laimoni Gruduli**
smilšu kalniņā.

Mētrienas pagasta pensionāri

*Paliek balta ziedu taka,
Rudens zelts zem kājām bērts.
Un no dziļās laimes akas
Pasmelts tik, cik atvēlēts.*

Esam kopā ar
Ilmāru un Melītu Gruduļiem,
Laimoni smilšu kalniņā pavadot.

Mētrienas pagasta pārvalde

*Es tagad aizeju, bet ne jau prom,
Es aizeju tepat –
Ar citām puķēm, citu sauli,
Ar citu zemi parunāt.*

Izsakām līdzjūtību
Laimoņa Jāņa Gruduļa tuviniekiem,
viņu smilšu kalniņā pavadot.

„Akordu” mājas kaimiņienes Arta,
Biruta, Zigrīda, Maruta, Valentīna

LĪDZJŪTĪBAS

*Vējš pieskaras zaru notīm,
Un rudens lapas klusu atvadu
mūziku spēlē...*

2011. gada 12. novembrī 75 gadu vecumā miris **Vladislavs Piziks**.

Lai vieglas smiltis aizgājējam un patiesa līdzjūtība tuviniekiem.

Mētrienas pagasta pārvalde

*Un atmiņas ziedēs ap viņu
Baltas kā ābeles...
(Ā. Elksne/)*

2011. gada 28. novembrī 76 gadu vecumā mirusi **Anna Broka**.

Lai vieglas smiltis aizgājējai un patiesa līdzjūtība tuviniekiem.

Mētrienas pagasta pārvalde

*Par dzidriem sudraba zvaniem
kļūst čiekuri brūnie,
Vējš sirmajā eglē baltu vijoli
spēlē...*

2011. gada 5. decembrī 71 gada vecumā miris

Laimonis Jānis Grudulis.

Lai vieglas smiltis aizgājējam un patiesa līdzjūtība tuviniekiem.

Mētrienas pagasta pārvalde

*Te ozols paliek
un paliek tie gadi,
Kā vezumi smagie,
ko priecīgs tu krāvi.
Pats gājputnu ceļiem
nu svabads tu posies,
Kad rudens
tev pēdējo tīrumu plāvis.*

Izsakām līdzjūtību visiem **tuviniekiem**,
Vladislavu Piziku pavadot mūžībā.

Mētrienas pagasta pensionāri

*Tik tukšs un kluss nu kaktiņš, māt,
Kurš varēs Tavā vietā stāt?
Kurš grūtā brīdī pienāks klāt?
Neviens tik tuvs vairs nebūs, māt.*

Kad smilšu kalnā aizved darbīgās
mātes pēdējais ceļš, zaudējuma
sāpes dalām ar

Annas Brokas tuviniekiem.

Mētrienas pagasta pensionāri

PASĀKUMI DECEMBRĪ

18.12. plkst.13.00 tautas namā

**Eglīte pirmsskolas
vecuma bērniem**21.12. plkst.12.00 skolā
Mētrienas pamatskolas sākumskolas
skolēnu**Ziemassvētku koncerts**22.12. plkst.16.00 skolā
Mētrienas pamatskolas skolēni kopīgi
svinēs Ziemassvētkus, rādot muzikālu
uzvedumu**„Puteklītes un Puteklīša
Ziemassvētki”**

25.12. plkst.14.00 tautas namā

Dievkalpojums25.12. plkst. 15.00
Sieviešu kora „Jūsma”**Ziemassvētku koncerts**

leeja brīva

31.12. plkst. 23.00 tautas namā

Jaungada balle

leeja Ls 1,-

Dāvini man pieneņu pļavu,
Kad sniegputeņi sītas logā!
Uzcel sniegavīru, kad vasaras tveice!
Dāvini kaut ko neparastu ik dienas!
Brīnumus gribas, kas negaidot nāk...
Padari mani par putnu,
Kad kājas pinas pērējā zālē,
Lai uzspurdzu gaisā,
Kur mākoņi ganās kā aitas debesu pļāvās!
Es neparastuma vēlos.

Dod iespēju redzēt neredzamo!
Dod spēku, kad nespēks lien dvēselē kā zaglis!
Esī ar mani! Pamani mani,
Kad migla ir bieža un ceļi tik slideni!

/I. Kociņa/

Sūtām vismīlākos sveicienus,
viskrāšņākās puķes un vislabākos
vēlējumus **Irinai Griņai**
dzimšanas dienā!

Lai veselība, veiksmē un raits
dejas solis!

Dāmu deju grupa „Saulgriezes”

Jau atkal pār manu plecu
kāpj zeltains rudens rīts,
sauc dzērve dzērvei pretim,
vien mums to nesaprast.
Bet neaizbēgs no manis
šis traušlais pieskāriens,
jo tev šo patiesību
es novēlu no sirds.
Šis rudmatātais brīnums,
šis agrais rudens rīts,
lai visas tavas dienas
ar saules staru vij.

/A. Degums/

**Sveicam decembra
jubilārus!**

Elvijam Grišulim	05.12.	18
Guntai Zālītei	02.12.	20
Larīnai Račickai	18.12.	30
Līgai Veikšānei-Dmitrijevai	24.12.	30
Jānim Jubkānam	18.12.	35
Solvītai Rudzītei	15.12.	35
Edgaram Ivānam	10.12.	40
Jānim Tropam	12.12.	40
Lolītai Justei	28.12.	50
Vasīlijam Vatrālam	11.12.	50
Skaidrītei Putnai	22.12.	55
Jānim Tumanovam	05.12.	65

skaistāko grāmatu –
dzīvi
lasi ar prieku;
liec Dievu par
grāmatzīmi
saglabā domas gaisā
sliktās – izdzēs;
lai zūd;
tad izdodas labi
it viss

E. Lūse

Sveicam Aināru Pabrūkli
skaistajā jubilejā!
Lai dzīvesprieks, veiksmē un raits
dejas solis.
Senioru deju kolektīvs

Auklē mani, māmuliņa,
Vieglajām rociņām,
Tad es tevi aptecēšu
Vieglajām kājiņām.

**Sveicam Lailu Kalniņu un Aivaru
Rudzonu ar dēliņa Kristapa**
piedzimšanu.

Lai bērniņu mīl uz zemes un sargā no
debesīm!

Mētrienas pagasta pārvalde

Novembris īsumā

2.11. Sporta zālē draudzības spēle volejbolā starp Mētrienas pamatskolas un Ļaudonas vidusskolas komandām.

6.11. Piedalīšanās novada vīriešu volejbola komandu čempionāta spēlēs Ļaudonā.

11.11. Lāpu gājiens Lāčplēša dienā uz pagasta piemiņas vietu.

13.11. Piedalīšanās novada vīriešu volejbola komandu čempionāta spēlēs Degumniekos.

17.11. Mētrienas pamatskolā jaunierīkotās daudzfunkcionālās zāles atklāšanas pasākums.

18.11. Tautas namā Latvijas Republikas proklamēšanas dienai veltīts sarīkojums.

20.11. Piedalīšanās novada vīriešu volejbola komandu čempionātā Madonā.

26.11. Tautas namā Degumnieku dāmu deju grupas „Orhideja” koncerts.

27.11. Tautas namā sāka vairākcēlienu lugas iestudēšana.

Mētrienas pamatskolas 8.–9. klase saņēma diplomu no Zemkopības Ministrijas par piedalīšanos konkursā „Mans mazais pārgājiens”.

Notikumus apkopojā Ilmārs Grudulis

PATEICĪBA

Liels paldies visiem, kas atcerējās un
sveica mani jubilejā.
Biruta Zariņa

Lai gadi iet, tā tam ir jābūt,
Un lai mums to nekad nav žēl.
Tik jautru prātu, sauli sirdī
Un daudzus skaistus vēl un vēl!

Jāni, daudz laimes jubilejā!

Brālis, Laimonis,
ar ģimeni